

Vyučovanie rysovania v minulosti :)

Už do starovekého Egypta a Grécka – siahajú počiatky rysovania, keď prax nútila človeka zobrazovať priestorové útvary na rovinu.

Euklides a deti pri vyučovaní geometrie

Počas feudalizmu – sa rysovanie rozvíjalo v rámci remesiel a najmä stavebárskeho umenia.

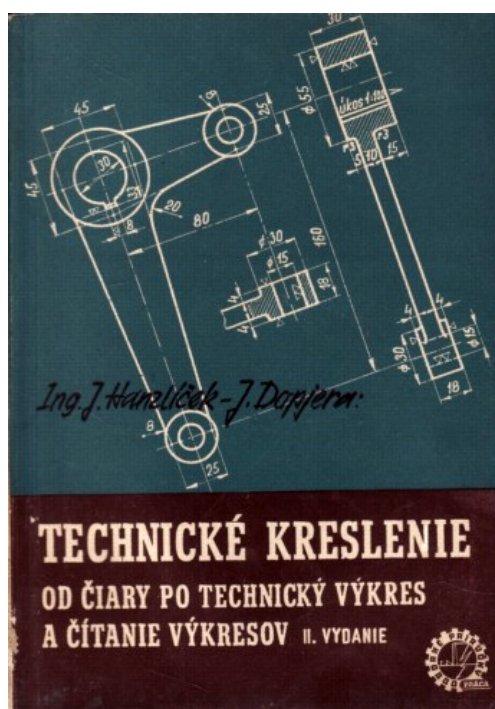
V počiatkoch kapitalizmu – k zdokonaleniu spôsobov rysovania prispeli presnejšie rysovacie pomôcky (rysovadlá a papier). Rozvoj rysovania ako učebného predmetu súvisel so zakladaním odborných škôl technického zamerania.

Na Slovensku v 18. storočí – sa rysovanie vyučovalo v Baníckej škole, neskôr v Baníckej a lesníckej akadémii v Banskej Štiavnici (Samuel Mikovíni).

Od 2. polovice 19. storočia (po thunovskej reforme) – sa rysovanie vyučovalo aj na všeobecnovzdelávacích školách (gymnáziách a reálkach).

Za prvej Československej republiky – sa rysovanie vyučovalo na meštianských školách s merbou, na gymnáziách a reálkach ako samostatný učebný predmet alebo s deskriptívnou geometriou.

Po roku 1948 – sa rysovanie rozvíjalo ako súčasť všeobecného a odborného vzdelávania v jednotnej školskej sústave na školách 2. a 3. stupňa ako povinný, prípadne voliteľný nepovinný predmet, aj ako súčasť technického kreslenia.

Učebnice rysovania a technického z rokov 1951 a 1955

Po obsahovej prestavbe roku 1976 – sa rysovanie vyučovalo v ZŠ v 8. ročníku v učebnom predmete matematika; na gymnáziách v rámci nepovinných a voliteľných predmetov deskriptívna geometria, technické kreslenie, základy výroby a odbornej prípravy (strojárstvo, elektrotechnika, stavebníctvo), v stredných odborných školách a v SOU prevažne v technickom alebo odbornom kreslení.

V 90. rokoch 20. storočia – sa na gymnáziách vyučovalo rysovanie v predmete Základy odbornej prípravy.

Aj dnes – má rysovanie významné miesto v systéme polytechnickej výchovy, rozvíja priestorovú predstavivosť žiakov, estetické cítenie, zmysel pre presnosť, vytrvalosť a dôslednosť v práci.